

„Priekšsēdētāja Mao runu pieraksti”

毛主席语录 (Mao džusji julu)

1926.g.-1963.g.

1. Centrālais spēks, kas virza mūs uz priekšu, ir Ķīnas Komunistiskā Partija. Teorētiskā bāze, kam ir jāved mūsu domas pareizā virzienā, ir marksisma-ļeņinisma ideoloģija.
2. Ķīna nekad nekļūs neatkarīga, un nekad netiks modernizēta tās zemkopība un industrializācija bez Ķīnas Komunistiskās Partijas un Ķīnas komunistu palīdzības.
4. Revolūcija nav nedz svinīgas vakariņas, ne literatūras jaunrade, nedz zīmēšana, ne izšūšana; tā nevar izpausties izsmalcinātā veidā, mierīgi un delikāti. Revolūcija ir sacelšanās, tā ir viena sabiedrības slāņa vardarbības akts, kas cenšas nogāzt cita sabiedrības slāņa varu.
5. Ja mēs visi, gan atsevišķais indivīds, gan partija, gan armija, gan skola, nesaskaramies ar ienaidnieka uzbrukumiem, tas ir slikti, jo norāda uz to, ka mēs ar viņu esam iebrieduši vienā purvā. Toties tad, kad ienaidnieks cīnās pret mums, tas ir labi, jo norāda uz to, ka mēs esam nosprauduši stingras robežas starp mums un viņiem.
Ja ienaidnieks uzbrūk mums un attēlo mūs kā ļauno spēku, kā cilvēkus, kuriem nepiemīt labas īpašības, tad tas ir vēl labāk, jo pierāda, ka mēs esam ne tikai nosprauduši stingras robežas starp viņiem un mums, bet arī esam ieguvuši ievērojamus panākumus darbā.
6. Nabadzība izraisa pārmaiņas, aktīvu darbību un revolūciju. Uz tīrās papīra lapas var uzzīmēt visjaukākos, visskaistākos hieroglifus, kā arī radīt visgleznainākos zīmējumus.
7. Visi ideoloģiskās kārtības jautājumi var tikt atrisināti tikai demokrātiskā ceļā, pielietojot apspriešanas un kritikas metodes, kā arī pārliecināšanas un audzināšanas metodes; tos nevar atrisināt piespiedu kārtā.
8. Vēstures ietvaros var izšķirt divus kara veidus, proti, taisnīgo un netaisnīgo. Visi progresīvie kari ir taisnīgi, toties visi kari, kas kavē progresu, ir netaisnīgi.
Mēs, komunisti, cīnāmies pret visiem netaisnīgiem kariem, kas kavē progresu, bet mēs nevēršamies pret progresīviem un taisnīgiem kariem. Mēs, komunisti, ne tikai nevēršamies pret taisnīgiem kariem, bet arī aktīvi piedalāmies tajos.
Par netaisnīga kara piemēru var kalpot Pirmais Pasaules Karš. Tajā abas puses cīnījās par imperiālistiskām interesēm, tāpēc komunisti visā pasaulē cīnījās pret šo karu.
Pret netaisnīgu karu ir jāvēršas sekojoši: pirms kara uzsākšanas ir jāizdara viss iespējamais, lai novērstu karu, toties tad, kad karš ir uzliesmojis, ir jāizmanto jebkura izdevība, lai cīnītos ar karu pret karu, tas ir ar taisnīgo karu pret netaisnīgo.
9. Katram komunistam ir jāsaprot, ka ierocis rada varu.
10. Mēs esam par kara iznīcināšanu, mums karš nav vajadzīgs, bet iznīcināt karu var tikai ar kara starpniecību. Ja vēlies turpmāk iztikt bez ieročiem, ķeries pie ieroča.
11. Visi reakcionāri ir papīra tīģeri. No pirmā acu skatiena viņi ir bīstami, toties patiesībā tie nav tik spēcīgi. Aplūkojot jautājumu no perspektīvas viedokļa var secināt, ka patiesi vareni ir tauta, nevis reakcionāri. Tā sauktie varenie reakcionārie spēki – ir tikai un vienīgi papīra tīģeri. Viņi ir atdalīti no tautas.
Vai tad Hitlers nebija papīra tīģeris? Vai tad viņš netika gāzts? Es minēju arī, ka krievu cars, ķīniešu imperators, kā arī Japānas imperiālisti bija papīra tīģeri. Viņi visi tika gāzti. Amerikāņu

imperīālisms joprojām nav gāzts, turklāt, viņu rīcībā ir atombumba. Taču es uzskatu, ka tas arī tiks gāzts, jo tas arī ir papīra tīģeris.

13. Valsts pārvalde līdzinās klavierspēlei. Spēlējot klavieres, ir iedarbināti visi desmit pirksti un nedrīkst pieļaut, lai kāds no tiem nepedalītos darbībā. Taču, ja vienlaikus spēlēs ar visiem desmit pirkstiem, neveidosies skaista melodija.

14. „*Lai ir mazāks skaits, bet labāka kvalitāte!*” Runām, uzstāšanās un rezolūcijām ir jābūt lakoniskām un precīzām. Arī ilgām apspriedes sēdēm nav jēgas.

15. Vienīgi tauta ir pasaules vēstures dzinējspēks.

16. Ieroči ir svarīgs, bet nav noteicošais kara iznākuma faktors. Noteicošais faktors ir cilvēks, nevis manta.

17. Katram ir lemts mirt, taču ne katrai nāvei ir liela nozīme. Vēsturnieks Sima Cjeņ teica: „*Visi mirst, taču viena nāve sver vairāk par Taišaņ kalnu, bet otra nāve ir vieglāka par gulbja spalvu.*” Mirt aizstāvēt tautas intereses – ir nāve, kas sver vairāk par Taišaņ kalnu. Mirt nostājoties par ekspluatatoru interesēm – ir nāve, kas vieglāka par gulbju spalvu.

18. Viss atrodas nepārtrauktā attīstībā. Kopš 1911.gada Sjiņhai revolūcijas pagāja tikai 45 gadi, bet Ķīnas tēls stipri izmainījās. Paies vēl 45 gadi, un iestāsies 2001.gads, sāksies 21.gadsimts, un Ķīnas tēls mainīsies vēl vairāk. Ķīna kļūs par varenu sociālistisku un industriālu lielvalsti. Ķīnai jāklūst par šādu valsti, jo Ķīna ir valsts ar milzīgu teritoriju un 600 miljonu iedzīvotāju skaitu. Ķīnai ir jāveic liels ieguldījums cilvēces vēsturē.

21. Aplūkojot kādu jautājumu, marksistiem ir jāspēj saredzēt nevis vienu atsevišķu daļu, bet gan jautājumu kopumā. Varde sēžot akā arī apgalvoja, ka debess ir tikpat liela kā aka. Tas nav taisnība, jo no akas nav redzama visa debess. Taču, ja tā teiktu, ka tikai viena debess daļa ir tikpat liela kā aka, viņai būtu taisnība, jo tas atbilst faktiem.

22. Ir ne mazums cilvēku, kas pret darbu attiecas bezatbildīgi, ķeras pie vieglākajiem darbiem un baidās no grūtākajiem, grūtāko atstāj citiem, sev atstājot vieglāko. Katru reizi, kad ir kas darāms, viņi vispirms domā par sevi un tikai tad par citiem. Lai ko viņi nebūtu izdarījuši, domā, ka tā ir varoņu rīcība. Šādus cilvēkus nevar uzskatīt par īstiem komunistiem.

23. Trīs galvenie disciplīnas noteikumi:

- visās savās darbībās pakļauties komandierim;
- tautai neko nedrīkst atņemt – pat ne diegu, ne adatu;
- visus materiālos ieguvumus iesniegt valsts kasē.

24. Kādam cilvēkam bija apendicīts, ārsts likvidēja apendicītu un šādā veidā izglāba viņam dzīvi. Katru, kas pieļaujot kļūdu neslēpj savu slimību un neizvairās no ārstēšanas, bet gan rīkojas godīgi un sirsnīgi izsaka vēlmi ārstēties, laboties, mēs sveicināsim un izārstēsim, lai viņš varētu kļūt par cienīgu partijas biedru.

25.

- Komunistam jābūt sirsnīgam, lojālam un aktīvam;
- revolūcijas intereses viņam jāvērtē augstāk nekā paša dzīve;
- viņam jāpakļauj privātās intereses revolūcijas interesēm;
- visur un vienmēr viņam ir jācīnās par pareizajiem principiem;
- nemitīgi jācīnās ar nepareiziem uzskatiem un rīcībām, tādējādi stiprinot partijas kolektīvismu un ciešus partijas sakarus ar tautas masām;
- viņam jā rūpējas par tautas interesēm vairāk nekā par savējām, jā rūpējas par visiem vairāk, nekā par pašu sevi. Tikai tādu cilvēku var nosaukt par īstu komunistu.

26. Komunistiem jābūt ļoti cītīgiem mācībās: viņiem katru dienu ir jānāca cilvēku pūlis un ikdienā jānācās no tā.
27. Darbā jāpieturas pie principa, kas atbalsta vienlīdzīgu samaksu vīriešiem un sievietēm par vienlīdzīgi paveiktu darba apjomu.
28. Ķīnas sievietes ir cilvēku resursu vienreizējais avots. Ir nepieciešams iesaistīt šos resursus cīņā par varenās sociālistiskās valsts dibināšanu.
29. Kampanjas „Lai plaukst 100 puķes!” un „Lai sacenšas 100 skolas!” ir ieguldījums mākslas attīstībā un zinātnes progresā, sociālistiskās kultūras uzplaukumā mūsu valstī. Mākslā var brīvi attīstīties dažādas skolas. Mēs uzskatām, ka viena žanra izplatīšana piespiedu kārtā un cita žanra noliegšana kaitēs mākslas un zinātnes attīstībai. Jautājumu par patiesību un nepatiesību zinātnē vai mākslā ir jārisina, ejot brīvas diskusijas ceļu.
30. Mēs iemācīsimies to, ko nezinājām. Mēs esam spējīgi ne tikai gāzt veco pasauli, bet arī uzbūvēt jauno.